

nft

HVERT MERKE
er penger
verd.

FRIMÄRKSHUSET AB

Mäster Samuelsgatan 3,
Stockholm C.
Telf. 11 05 99 11 41 50

ISLAND:
FORSEGLET KILOVARE

De **islandske** postforseglede 1/4-kilopakkene ansees for å være **verdens fineste klipp**. Vi kan tilby to årganger.

1962 — inneholder merker frem til slutten av året 1958. Med litt flaks kan man få noen enkelte 50 kr. flaggmerker og en hel del 25 kr. Alltinget.

1963 — har merker frem til slutten av året 1959. Flaggmerkene er nå med og i gjennomsette pakker var det fremdeles 25 kr. Alltinget

DET ER VANSKELIG Å SKAFFE DENNE VAREN.
KJØP I TIDE.

Pr. 1/4 kg sv.kr. 325:—.

Beregnet årlig produksjon 100 kg — 400 kvartkg.

Originalforseglet kvartkg. HVERT MERKE er penger verd.

FRIMÄRKSHUSET AB

4

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT

APRIL 1964

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

Redaktører:

F. C. MOLDENHAUER JR. (ansv.)

EIVIND EVENSEN

Postboks 49 . MINDE . BERGEN

Forretningsfører:

O.r.sakfører LEIV A. BRECKE

Torggt. 1 . Oslo

Tidsskriftet sendes gratis til medlemmene i klubber tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Årsabonnement Norge kr. 16.—.

Annual Subscription all Foreign Countries kr. 20.—.

Løssalg kr. 2,— pr. nummer:

Annonsepriser . Advertising rates (fra 1/4 1962):

Forside	kr. 150,—
1/1 side	» 175,—
1/2 »	» 100,—
1/4 »	» 60,—
1/8 »	» 35,—
1/16 »	» 25,—

Ved innrykking 6 ganger gis 10% rabatt på ovennevnte priser.

Små-annonser:

kr. 2,— pr. linje, minstepris kr. 10,—. Bare forskuddsbetalte småannonser blir tatt inn.

Opplag: 2250 eksemplarer.

Tidsskriftet kommer ut med ti nummer om året. I månedene mai/juni og juli/august blir det sendt ut dobbeltnummere.

Bestillinger på tidsskriftet, særtrykk, enkelte nummer samt korrespondanse angående annonser, sendes forretningsføreren

Forbundets postgironummer er: 69 268

Bankgironummer er: F 8299 B/179.

Korrespondanse angående tidsskriftets redaksjon og auk-sjonene sendes redaksjonen direkte.

Trykt hos Ed. B. Giertsen A/S, Bergen.

Norska frimärken kjöpes kontant

Paket — Massvaror — Serier — Kilovara

Vi har interesse för stora mängder massvaror:

10.000 x 5 olika Norge

10.000 x 10 » »

10.000 x 25 » »

1.000 x 50 » »

1.000 x 100 » »

Om Ni har något av desse partier eller mindre så är vi tacksamme för Eder offert.

Innkjøpsprislista Gratis.

Frimärksaffär LAURI PELTONEN

Hankö — Finland

Godt utvalg

i norske og skandinaviske frimerker. Pakker fra alle land.

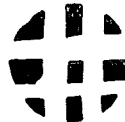
Albums — Kataloger — Rekvisita etc.

S. D. MELBYE

Frimerkeforretning,

Universitetsgaten 11 — Oslo —

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

**TIL MINE
STEMPEL
STUDIER**

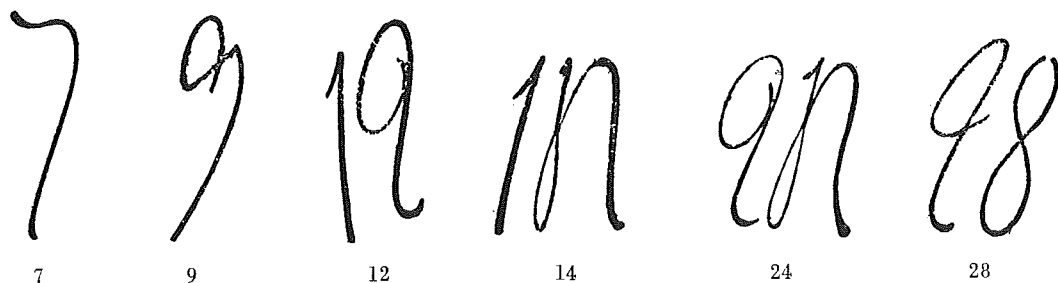
ønsker jeg å kjøpe eldre finske merker, spesielt figur- og skipsstempler, løse, og gjerne på konvolutter og kort. Også for finske helsaker, lokal-, jernbane- og stempelmerker har jeg interesse.

E. A. HELLMANN - Iittala - Finland

Hva betyr disse stempelavtrykkene?

Av byråsjef Eilert Tommelstad, styrer av Postmuseet.

For ca. 25 år siden kom jeg over en del «mystiske» stempler som jeg tok vare på i håp om en gang i fremtiden å kunne finne ut hva de har vært brukt til. — På en rekke frimerkeutstillinger innen- og utenlands som jeg har besøkt, har det vært utstillet brev, alle bestemt til Frankrike, forsynt med avtrykk av disse stemplene. Jeg har tidligere antatt at stempelavtrykkene skulle betegne porto i skilling som skulle oppkreves for ubetalte eller utilstrekkelig betalte brev fra utlandet til Norge, se herom Håndbok over Norges Frimerker 1855—1955, del I, side 35—36. Som det tydelig vil fremgå av teksten i håndboken er det som står der, bare antakelser, men litt kjedelig er det at disse antakelsene er kommet på trykk. Riktignok streifer antakelsene i noen grad det virkelige forhold, men feilaktige er de likevel.

Under arbeid med et annet spørsmål som krevde omfattende arkivgransking fant jeg helt tilfeldig den rette forklaringen om bruken av de «mystiske» stemplene.

«Postconvention mellem Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge paa den ene og Hans Majestæt de Franskes Keiser paa den anden Side, afsluttet i Stockholm den 1ste September 1854, Ratificationerne udvex-

lede i Stockholm den 11te November 1854» med tilhørende ekspedisjonsreglement gir den rette forklaringen. Denne postkonvensjonen som er undertegnet av OSCAR (den I) og NAPOLÉON (den III), var gjeldende fra 1855 til 1875, da Verdenspostforeningen ble dannet. Utvekslingen av brevpost mellom foreningslandene har senere foregått på grunnlag av den verdenspostkonvensjon som foreningslandene har sluttet seg til. De omhandlede stempelavtrykk skulle derfor normalt bare forekomme på ubetalte eller utilstrekkelig betalte brevpostsendinger i tidsrommet 1855—1875, og vel å merke bare på sendinger bestemt til Frankrike, Algerie og franske poststeder i Levanten.

På avbildningene av noen av stempelavtrykkene foran (franske tall) har jeg satt til vanlige tall som forklaring. Men denne forklaring strekker ikke til.

Tallverdiene (7—9—12—14—24—28) uttrykker *ikke*, som tidligere antatt, portoen i norske skilling for ubetalte eller utilstrekkelig betalte postsendinger til Norge (eller Sverige), men *den porto i fransk mynt* som skulle oppkreves for ubetalte eller utilstrekkelig betalte postsendinger fra Norge (eller Sverige) til Frankrike, Algerie og fransk posthus i Levanten. — Men heller

Forts. s. 72.

«Kjære — kan ikke De være så snill å slutte med å rakke ned på motivsamlerne i tidsskriftet. Hvis De visste hvor meget glede jeg har av min malerisamling, ja, jeg vil gå så langt som å si at det på mange måter er morsommere med motiver enn å samle klassisk. Vær så snill å slutte med det.» Og når fru Langeborg sier «kjære» og «vær så snill» da smelter vårt hjerte og vi lover hva som helst. I dette tilfelle var det ikke så vanskelig, for etter vår oppfatning har vi ikke rakk ned på motivsamleriet. Tvert imot. Var det ikke vi som slo i bordet for å få en anerkjennelse av Odd Graham og hans motivister?

Men når fru Langeborg, ikke er til freds så er det nok noe i det. Vi syns ikke alt er som det skal være på vår lokale motivhimmel. Vi har nok stjerner som funkler — ja, Odd Graham er vel noe bortimot en sol her i nord og en fiksstjerne internasjonalt, vi har gullglans og sølvstråler for fisker og, men er det nok?

Nei.

Skyldes det Norsk Filatelistisk Tidsskrift?

Nei.

Hvis vi skal få lov å si vår hjertens oppriktige mening om grunnen så er den kort og godt: Det er for vanskelig å samle motiv.

Vi er sikker på at våre lesere nå tror at vi er blitt fullstendig sprø — at vi ikke er riktig. . . . — nå det ordet hadde vi altså ikke lov å bruke —. Men vi mener det, og som vår gamle, hederskronte lærer, vil også vi ty til eksempler. Personlig fant vi en dag ut at vi skulle lage en liten yrkessamling. Vi skrev til vår gode venn Odd Graham og spurte om hvor vi kunne skaffe oss en katalogisering på området. Vi fikk som vanlig et hyggelig og givende brev tilbake. Det

Motiver nok engang

var bare å melde seg inn i Norfipco, dertil slutte seg til den og den særorganisasjon og det kostet så og så mye, og ved å abonnere på det og det bladet som kostet så mye så ville vi få bulletiner regelmessig.

Det var så vanskelig at vi bentrem la brevet i mappen, og der ligger det enda, og vil sikkert bli liggende der.

Landets største sportsamling befinner seg i Bergen. Det er ingen hemmelighet for alle dem som så «Bergen 1961» og «Filos» at skomakermester Kalleklev kunne mere enn slå plugg. Men det gale med Kalleklev var at han hadde samlet sportsmerkene land for land, og dessuten at han hadde satt dem inn i et fortrykksalbum. Samlingen omfatter tusenvis av sportsmerker fra all verdens land, og mangler to tre på absolutt kompletthet.

Odd Graham påpekte manglene ved samlingen. Den måtte legges helt om. Det var ikke lov i henhold til Fipcos bestemmelser å samle på denne måten. Hver sportsgren for seg selv, takk. Det måtte ikke være noen fraternisering mellom turnpiker og ishockypillere.

«Jeg skjønner ikke dette jeg», sa Kalleklev oppgitt. Det fantes ikke uvilje hos han. Tvert imot. Han ville sikkert ofre både tid og penger på å få samlingen riktig, og han forsøkte.

Det skulle være stor internasjonal motivutstilling i Wrochlov i Polen. Det kom henvendelse til Kalleklev om han ville være med. Jo, det kunne han hvis arrangørene ville ha ham. Og det ville de. 15 rammer med 173 ark og dessuten album inneholdende 82 ark. Kalleklev slet dag og natt for å få alt klart.

En måned gikk. En måned i spenning. Omsider kom samlingen i retur. Og prisen? Diplom og takk for deltagelsen. Ikke et ord om hvorfor og hvordan. La oss føye til at resten av samlingen utgjør 367 ark.

Skal vi være enig om at det er vanskelig å samle motiv. Etter vår oppfatning er det så vanskelig at en bentrem må ha juridikum for å kunne tyde alle de reglementer som gjelder for denne spesielle form for filateli.

Nå har vi deltatt en del i internasjonale utstillinger i klassisk filateli. Med hånden

—>

NK nr. 44 og 45

I Håndbokens bind I er det oppført en del platefeil som forekommer på såvel 12 øre mattgrønn som på den første trykking av den brune 12-øren.

Blant disse savner jeg den nedenfor gjengitte platefeil — og det forundrer meg i grunnen at denne ikke synes å være kjent av komiteen. Jellestad kjente i hvert fall den — og også Benjamin Goodfellow — som tidligere eiet det gjengitte eksemplar.

Som det forhåpentlig vil fremgå av illustrasjonen er det lille verditall i ovalen misdannet slik at man faktisk kan lese dette som 62 øre i stedet for 12 øre. Nå kan det vel tenkes at enkelte vil påstå at dette er et engangs-fenomen, og den oppfatning hadde også jeg i mange år etterat merket kom i samlingene mine, men på

på hjertet — vi har ennå tilgode å lese Fips reglement. Vi har satt opp samlingene etter vårt eget skrøpelige hode, og det er da blitt medalje av det. I klassisk filateli gjelder det å samle frimerker, og bortsett fra at merkene skal være hele og pene er det ingen restriksjoner for hvordan man skal gjøre det. Annerledes når det gjelder motiv.

Der er det regler for alt mulig.

Det er tydelig at de som har kjempet motivfilatelen frem mot en kompakt til dels reaksjonær motstand, har vært så redd for at motivsamleriet skulle være for enkelt og lett slik at det nå er blitt så vanskelig at bare et fåtall av landets hundreder av motivister vet hvordan det skal gjøres.

Det er morsomt, men alt for vanskelig å samle motiv, fru Langeborg, hvis en skal være konkurransesamler, men at alle «kosesamlere» har kos av sine motiver tviler vi ikke på.

Slutt derfor med alle restriksjoner og la hobbyen utvikle seg fritt, det er sjarmen ved vår hobby.

Vår venn Graham vil sikkert komme med et langt svar på denne lederen. La det være sagt at hvis svaret inneholder reglement for motivsamlinger så går svaret rett og ubønnhørlig i papirkurven.

Men ellers er herr Graham som vanlig velkommen i våre spalter.

Vi har nettopp fått underretning om at styrene i FIP og FIPCO har besluttet å gå sammen i en organisasjon, FIP. Endelig avgjørelse på de respektive kongresser i Paris og Budapest til sommeren.

et møte i Bergens Filatelist-Klub for en del år siden viste Henrik Stensaker et brunt 12 øres merke — jeg kan nå ikke huske fargenyansen — med nøyaktig samme feil, og det skulle vel bevise at feilen må være konstant. Noe håp om å kunne plassere denne platefeilen i arket er det såvidt jeg kan se ikke. Jeg hadde i sin tid et helark av den gråbrune 12 øre nr. 45, og på det arket fantes ikke feilen. Her kan det selvsagt tenkes at feilen er oppstått sent under trykkingen eller at den forekommer bare på det andre halve trykkarket. Klisjeen kan og være byttet ut. Det kan vel likevel være av interesse å få bekjentgjort denne feil, og skulle andre samlere ha tilsvarende i sine samlinger ville jeg sette pris på melding om dette.

F. C. Moldenhauer jr.

Sommerolympiaden i Tokio

Fra poststyret har vi fått oversendt en melding fra postmyndighetene i Japan som forteller at det er opprettet et eget kontor «Tokyo Olympics Philatelic Service» for å gi samlere fra alle land muligheter til på en enkel og billig måte å skaffe seg alle de minnemerker og andre postalia som blir gitt ut av the Japan Publicity Association, c/o Ministry of Posts and Telecommunications, før og under sommerlekene i Tokio til høsten. Disse spesialiteter vil bestå av album med minnemerker, FDC, MC, foldere med spesialstempler, pamfletter, aerogram, illustrerte kort, osv.

For å hjelpe samlerne med å skaffe seg disse minnemerke og de andre postalia er det opprettet et spesielt subscriptionsystem. De som vil benytte seg av denne servicen må henvende seg til the «Tokyo Olympics Philatelic Service» i the Japan Stamp Publicity Association, P. O. Box No. 5, Azabu, Tokio, Japan.

Ved å sende kontoret US \$ 10.— som et forskudd på servicen vil de interesserte bli ført opp på subscriptionslisten og vil i tur og orden få tilsendt alt det olympiaden har å by på. For handleere er forskuddet US \$ 100.—. Oppgjør kan sendes i kontanter eller på andre måter som sjekk, osv.

The Philatelic Program som inneholder alle opplysninger om minnemerker og de øvrige postalia vil bli sendt abonnentene og andre interesserte.

Subscriptionslistene vil bli inndratt 30. juni 1964.

Hva betyr disse stempelavtrykkene?

Fortsatt fra side 69.

ikke dette er helt tilstrekkelig forklaring. — Tallangivelsene gjelder ikke *centimer*, men *decimer*. Og 1 decim = 10 centimer.

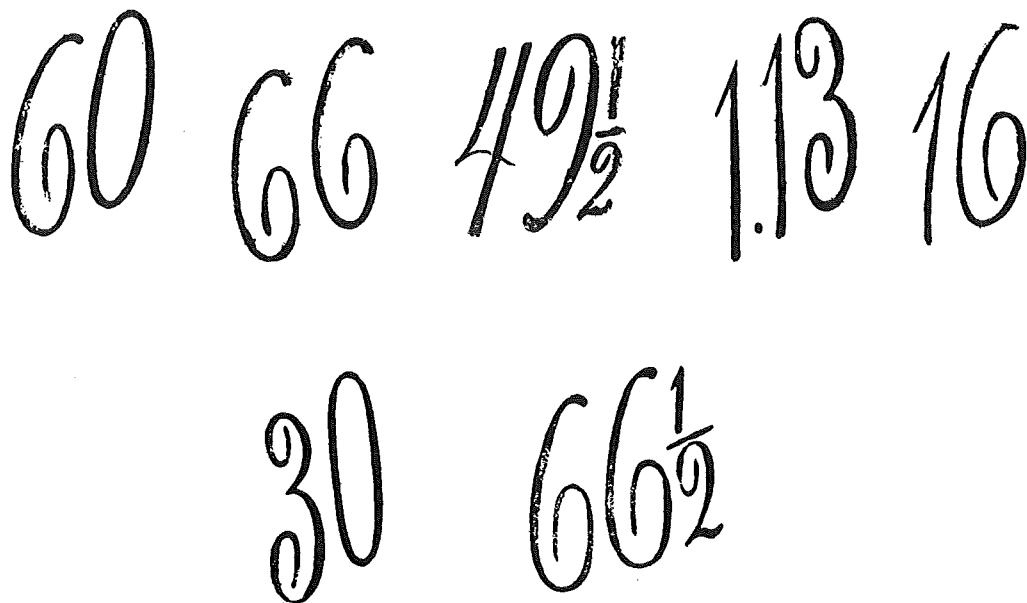
Følgelig måtte det for en postsendning på stemplet f. eks. tallet 7 (med det «mystiske» stempel) betales 70 centimer i porto i adresselandet Frankrike m. v. For en postsendning på stemplet 12 måtte det betales 120 centimer = 1 frank og 20 centimer. For en postsendning på stemplet 28 måtte det betales 280 centimer = 2 frank og 80 centimer, osv.

Selve stemplene som altså er i behold i Postmuseet, ble levert av det franske poststyre til det norske. Omvendt leverte det norske poststyre tilsvarende stempler med *vanlige* tallangivelser til det franske. Men tallangivelsene på disse stemplene angir det portobeløp i *skilling* som skulle

oppkreves for ubetalte eller utilstrekkelig betalte postsendinger i retning fra Frankrike til Norge. Avbildningene nedenfor viser avtrykk fra disse stemplene som også er gjengitt i Håndbok over Norges Frimerker, side 35. Også disse stemplene finnes oppbevart i Postmuseet.

Denne gjensidige utveksling av portostempler har sin grunn i at tall skrives på vidt forskjellig måte i Frankrike og i Norge.

Portoen for «Enkeltbrev», dvs. brev «hvis Vegt ikke overstiger $7\frac{1}{2}$ franske Grammer ($\frac{1}{2}$ Lod)» var i utveksling mellom Norge og Frankrike og vice versa i fransk mynt 1 frank 20 centimer og i norsk mynt 26 skilling med tillegg av samme portobeløp for hvert overskytende $7\frac{1}{2}$ gram eller $\frac{1}{2}$ lod.

Det har som kjent og som rimelig er, i årenes løp fremkommet en rekke forskjellige antakelser og spekulasjoner omkring de her omhandlede stempelavtrykkene, selv har jeg også hatt min mening om dem, og det er den som er kommet fram til den rette forklaringen, har jeg ansett meg som nærmest forpliktet til å gjøre denne kjent gjennom Norsk Filatelistisk Tidsskrift slik at den feilaktige antakelse som er trykt i håndbokens del I, sidene 35—36 kan bli beriktiget, når del II av håndboken blir trykt formodentlig om ikke så lenge.

Postmuseet har ikke brev med slike stempler og vil derfor være meget takknemlig for donasjoner.

Besøk

Postmuseet

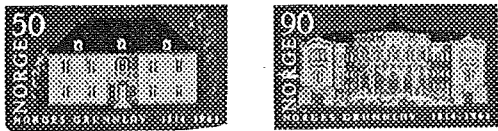
Åpningstider:

Søndag	kl. 12—15
Tirsdag	> 10—15
Torsdag	> 10—15
Fredag	> 10—15

Frimerkepressen går.

Norge.

Den 11. mai kommer de to merker til 150-årsdagen for grunnloven.

Island.

Den 24. april kommer 2 merker i verdiene kr. 3,50 og kr. 4,50. Motivet er det islandske speideremblem og innskriften Vær Beredt på islandsk.

Andorra.

Den 27. april blir det sendt ut 3 merker i stort format. Verdiene er 0,60, motiv Napoleon gjenoppretter Andorras status. 1 F med bilde fra Andorras historie og 10 F, luftpost med bilde fra Inclesdalen.

Belgia.

Til «Frimerkets Dag» ble det den 5. april sendt ut et merke i verdien 3 F. Merket gjengir en postrytter.

Burundi.

Dyreserien ble den 20. mars utvidet med 3 nye merker i verdiene 20, 50 og 100 F.

Canada.

En nye serie merker som vil vise blomsteremblemene fra de forskjellige provinser vil bli utgitt i årene 1964/66. Den 14. mai kommer det første merket i verdien 5 c, og motivet er et lønneblad. Den 30. juni kommer ytterligere to 5 c merker med Quebec og Ontarios' emblem.

Den 8. april ble det utgitt et 5 c merke som understreker fred mellom menneskene og nasjonene.

I den annen uke av oktober vil Canada sende ut et 3 c og et 5 c merke med julemotiv. Blant de nye merker Canada vil gi ut i år vil en del bli trykt i 3 farger.

Eire.

Den 13. april ble det sendt ut 2 merker, 4 d sort og 1/3 d blå til ære for den irske opprørsleder Wolfe Tone. Han var leder for opprøret i 1798, ble tatt til fange og dømt til døden, men døde i fengselet 19. desember før dommen kunne eksekveres.

Forenede Nasjoner.

De 2 merker til handelskonferansen i Geneve som vi meldte i forrige nummer ville bli utgitt den 23. mars blir nå ikke utgitt før i juni. Nærmere dato er foreløpig ikke fastsatt.

Den 1. mai sender FN ut 2 nye luftpostmerker. Verdiene er 15 c og 25 c. Samme dag settes de nåværende 5 c og 7 c luftpostmerker ut av kurs idet disse ikke lenger tilsvarer aktuelle portosatser. Likeledes settes samme dag de nåværende 15 c og 25 c luftpostmerker ut av kurs.

Frankrike.

Den 27. april blir det utgitt 2 frimerker, et i verdien 0,30 + 0,10 F med bilde av president René Coty. Tillegget går til det franske Røde Kors. Det annet frimerke har verdien 1 F og gjengir den franske konge Jean Le Bon.

Israel.

Til 1-årsdagen for Izhak Ben-Zvi's død blir det utgitt et frimerke med hans portrett i verdien 12 agorot. Han var Israels annen president.

Til 16-årsdagen for proklamasjonen av den israelske stat blir det sendt ut en serie på 3 merker. Verdiene er 8, 35 og 70 agorot. Motivene gjengir Israels tilskudd til vitenskapen.

Nederland.

Årets «sommerserie» er den 25. i rekken av de årlige veldedighetsmerker med tilleg for sosiale formål. Årets utgave blir utsendt den 21. april og består av 4 merker i verdiene 5 + 5, 8 + 5, 12 + 9 og 30 + 9 c. Hovedmotivet er kontakten mellom menneskene og dyrene.

Russland.

De 5 merker til den 9. vinterolympiade i Innsbruck som vi meldte i forrige nummer var utgitt utagget, kom den 4. februar også tagget.

Samme dag kom et 4 kopek merke til 100-årsdagen for billedhuggerinnen A. Golubkina's fødsel.

Til 150-årsdagen for den ukrainske dikter Shevchenko's fødsel kom det den 22. februar 3 merker i verdiene 3, 10 og 10 kopek, og den 1. mars ytterligere 4 merker i verdiene 4, 4, 6 og 6 kopek, alle gjengir mannens portrett eller statuer av ham.

3 av Sovjetunionens krigshelter ble hedret med hver sitt merke den 23. februar. Verdiene på samtlige merker er 4 kopek.

400-årsjubileet for den første bok som ble trykt i Russland, ble feiret den 1. mars med utgivelse av 2 merker i verdiene 4 og 6 kopek.

Østerrike.

Til den internasjonale hageutstilling i Wien blir det den 13. april utgitt en serie på 6 merker. Verdiene er 1.—, 1,50, 1,80, 2,20, 3.— og 4.— S. Merkene er i 4-farget offset trykk, og motivene er blomster.

KONGO idag og igår

Av Trygve Sommerfeldt

Gleden av å forsøke å få et land komplett kjenner vi alle, og problemet for å nå målet likeledes. For å løse mange av disse problemer er det populært å samle nye land, og det er vel sjelden i historien at mulighetene har vært større enn i dag med de store omveltninger i tiden vi lever i.

Men jo mere man interesserer seg for en oppgave, desto større blir apetitten og interessen for bakgrunnen for det nye land man har gitt seg i kast med — slik er det i alle fall med meg, og derfor ble min Kongo-samling slik som jeg nu skal fortelle.

Min interesse for Kongo har jeg like fra guttedagene da jeg fikk en sønn av en norsk lege, som hadde vært i Kongo i mange år, som klassekamerat — i senere år har jo Norge hatt en viss tilknytning til Kongo ved våre militære styrker under FN der nede — så landet er jo derved kommet oss alle nærmere.

Kongo, tidligere Belgisk Kongo, må ikke forveksles med staten av samme navn på den andre siden av Kongo-elvens utløp, det tidligere franske område. Det er altså i dagens Afrika to stater av navnet Republique de Congo.

Min samling av Kongo begynner med den uavhengige stat i 1886 — fortsetter med Belgisk Kongo fra 1908. De første merker i Belgisk Kongo er som det ofte pleier, områdets tidligere merker (den uavhengige stats) overstemplet Congo Belge. Den 30. juni 1960 blir Kongo på ny en selvstendig stat og igjen kommer områdets tidligere merker (Belgisk Kongo) med overstempling Kongo, før det går over til egne motiver.

Den uavhengige Kongo-stat kom med egne frimerker i 1886 — med portrett av Kong Leopold II av Belgien. Kongo stilte seg nemlig under den belgiske konge's beskyttelse. Senere kom Kongo-utgaver med naturmotiver.

Det var den siste utgave som ble overstemplet

Congo Belge. Denne forefinnes i 3 overtrykksutgaver, Bryssel håndstempel overtrykk, som er meget sjeldent brukt — Kongo håndstempel overtrykk og boktrykk overtrykk utført i Bryssel.

Det er faktisk først i 1923 at Belgisk Kongo går vekk fra landets opprinnelige naturmotiver for sine frimerker og motivene forandrer karakter.

Under den 2. verdenskrig var Kongo en god leverandør av råvarer til de allierte — perioden er i min samling markert med sensurerte brev slikt synes jeg frisker opp en samling.

Belgisk Kongo har nesten 100 forskjellige portomarker — vesentlig frimerke-utgaver overstemplet Taxes.

Samlingen inneholder også en del brev, frankert samtidig med Belgisk Kongo's merker og det frie Kongo's merker, da begge disse utgaver var postalt gyldige da landet ble selvstendig.

Slike ting synes jeg gjør generalsamlingen morsom, uten derfor at samlingen pretenderer å være noen spesialsamling.

Til samlingen hører også FN-merker brukt i Kongo, og militære brev uten frimerker brukt av FN-styrker for korrespondanse med hjemlandet.

Den uavhengige republikk Kongo's merker begynner med overstempling av lagret av Belgisk Kongo's merker — og senere markeres årene for uavhengighet regelmessig. Hammarskjöld's sørgelige endelikt i Kongo er likeledes minnet.

Som vi alle kjenner til, var det områder av tidligere Belgisk Kongo som forsøkte å danne selvstendige stater, *Katanga* og *Syd-Kasai*, som også har sine utgaver og hører selvfølgelig med i en samling Kongo.

Syd-Kasai er ikke katalogisert i Yvert — men i belgiske kataloger er utgavene med, som fullt ut anerkjente merker.

I forbindelse med Kongo faller det naturlig å gå over til *Ruanda—Urundi* — øst for Kongo — tidligere tysk koloni — del av tysk Øst-Afrika.

En samling *Ruanda—Urundi* kan begynne med merker fra Tysk Øst-Afrika poststemplet i området Kigali (Ruanda), Gitega (Urundi) og går så over til de belgiske merker ved besettelsen under den første verdenskrig.

Ruanda—Urundi ble etterhvert besatt av belgiske styrker inntil området i slutten av november 1917 var helt besatt. Under besettelsen brukte belgierne merker fra Belgisk Kongo overstemplet Ruanda og merker overstemplet Urundi, senere merker overstemplet Deutsche Ost-Afrika — Belgische Besetzung.

Hele den allierte besettelse under første verdenskrig av Tysk Øst-Afrika er et samleområde for seg. For de som måtte være interessert, vil jeg anbefale Deutsche Zeitung für Briefmarkenkunde's artikler i 1962. I OFK's bibliotek fikk jeg av den alltid hjelpsomme bibliotekar Wilhelm Ulleberg et lite hefte fra 1935 — «Sonderdruck aus der Zeitschrift «Die Post» Die ehemaligen Deutschen Schutzgebiete», som gir en meget god oversikt over hvilke poststeder som finnes og deres beliggenhet, slik at man når man får fatt på Deutsche Ost-Afrika's merker, stemplet f. eks. Tanganyika, kan ha dette som første side for Tanganyika for å markere perioden da landet var tysk koloni.

Ruanda—Urundi ble i 1923 belgisk mandat for Nasjonenes Forbund og etter krigen for De Forenede Nasjoner inntil landet i 1962 ble delt i to frie stater, *Ruandaise* og *Burundi*.

Her har vi således to ferske nye frimerkeland, det enes konge har sogar nylig besøkt vårt land.

I pressen har vi i det siste året stadig støtt på disse stater, dessverre er det store masakrer og urolig forhold under den nyervervede frihet vi stadig leser om.

Ja, det var «kartlegging» av tre av de nye stater i Afrika — det er en lang, lang rekke til å ta fatt på — god fornøyelse.

Kjære Tidsskriftet

Etter meget lang tids dvale føler jeg meg inspirert til å bryne kulen i min penn. Hver gang jeg har lest tidsskriftet virvler tanker i mitt hode, enten til drepene kritikk over en artikkel eller til spontant bifall. Men akk — o — vé — for å sitere en fyrbøter — mine krystallklare tanker blir aldri festet til papiret, og går dermed tapt for menneskeheten. Men nu kjære frimerkefilatelist-samlere kaster jeg meg imellom arkitekten og redaktøren for å hindre blod på «monteringen og tekstingen». Her kommer først arkitekten med radikalt syn på saken og overbeviser meg, ja, det var gode greier alt han sa. Vi må jo

være moderne og følge med tiden. Så kommer redaktøren, han bruker ikke engang kulepenn, og sier det skal være symmetrisk. Det er helt riktig det også, men tvilen er sådd, det sniker seg inn grums i mine krystaller. Sier ikke redaktøren i samme bladet at katalogen må følge med tiden og at albumet skal følge tradisjonen — nu får du stikke hodet ned i jorden, og komme opp igjen når du kan forklare hvor logikken er. For å hindre en langtekkelig diskusjon foreslår jeg her at arkitekten, redaktøren, presidenten og Odd Gramh innbys til å delta i en konkurranse. For at ingen skal være «ugild i saka» og score poeng på et antatt lager hjemme velges et nøytralt område f. eks. Ryukyu Islands 1958-60. Innleveringsfristen bør være litt rommelig slik at deltagerne får skaffe seg litt materiell Resultatet vises i tidsskriftet og de fire deltagere har plikt til å bedømme konkurrentenes arbeider.

Til slutt skal bladets lesere — alle vi andre som i grunnen har best greie på det — ved avstemning kåre vinneren.

Etter mitt skjønn er dette den mest geniale idé som er fremkommet — siden min kollega herr A. Einstein. . . ja, jeg skal ikke trette dere med detaljer, men skjelvende av forventning undertegner jeg

— Argon —

Ny godbit fra Finland

Fra vår gode venn og medarbeider Torsten Ahlström i Abo har vi fått tilsendt et nytt feltpostmerke som finnene ga ut i september i fjor. Anledningen var at det ble holdt en stor feltmanøver i det sydvestre Finland. Det var stort oppbud av mannskap, og for at soldatene skulle holde kontakt med hjemmet eller om en vil omvendt, ble det delt ut tre feltpostmerker til hver soldat. Disse skulle ikke soldatene selv benytte — deres post til hjemmet ble sendt ufrankert, men tvertimot var det koner og barn og foreldre og så videre som skulle benytte merkene på post til de innkalte mannskaper.

Som alt som er gratis — de soldater som ikke hadde noen pårørende å gi merkene til kastet dem fra seg — det var jo ikke noe å gjøre penger på. Posten til soldatene ble behandlet på vanlig måte, og etter bruk gikk konvoluttene i papirkorgen.

Forholdet er derfor at disse feltpostmerkene allerede nå er praktisk talt umulig å få tak i og restopplaget er forlengst brent, så det er ikke mere å hale fra den kanten heller.

Det skal bli interessant å se hvordan disse merkene vil oppføre seg i fremtiden. At de blir mangelvare er opplagt.

Hva som fikk finnene til etter et opphold på hele 20 år igjen å gi ut feltpostmerker se det vet vi ikke.

The Royal Philatelic Collection

Av Sir John Wilson, Bart., K. C. V. O.

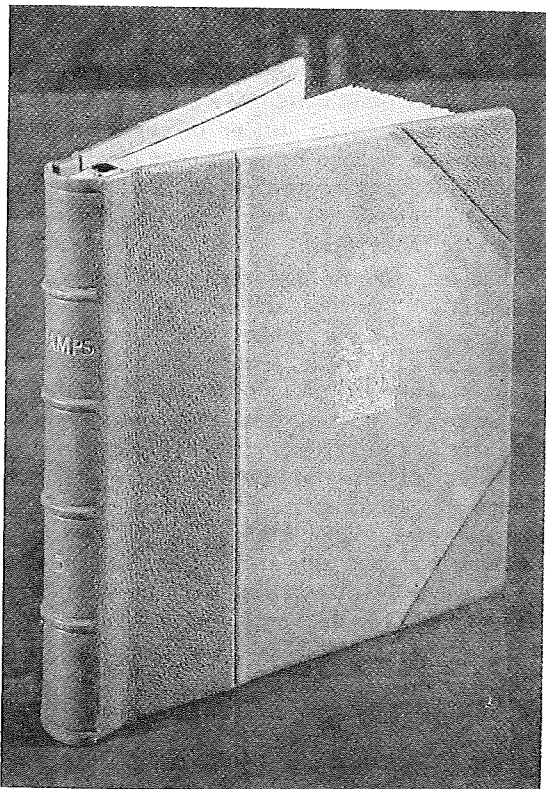
Fortsatt fra side 33 i nr. 2/64.

Hvis lord Crawford, som var en av sin tids mest kjente bibliofiler og en meget kjent beskytter av astronomien kunne bruke så meget av sin tid og energi på filatelen kunne man vanskelig påstå at denne hobbyen var et barnslig tidsfordriv. Prinsen av Wales var en ennå mere betydningsfull støtte for filatelen. Disse to kjente personer gjorde mere for å endre den alminnelige manns mening om filatelen, og vant flere tilhengere for hobbyen enn noen andre samlere — før eller etter — har gjort.

I 1904 fikk verden et oppsiktsvekkende bevis for prinsens entusiasme. I januar kjøpte hans representant på en åpen auksjon, hans utsøkte prakt eksempalar av den ubrukte 2 d Post Office Mauritius, og betalte dette merket med £ 1450 (29.000.—) den gang den høyeste pris som hadde vært betalt for et enkelt merke. I mars samme år var han personlig til stede på foreningens møte og holdt et meget viktig foredrag om de engelske frimerker utgitt i kong Edward VII's regjeringstid. Foredraget ble illustrert med en unik samling utkast til disse merker. Ved samme anledning ser det ut som han har gledet medlemmene med å sende rundt ikke bare den ubrukte 2 d Post Office fra Mauritius som han hadde kjøpt i januar, men også et 1 d Post Office på helbrev. Dette siste hadde han kjøpt privat — det skrev seg fra Jarlen av Kintore's samlinger. Det faktum at han allerede på et så tidlig tidspunkt i sitt liv som samler hadde disse to utsøkte eksemplarer viser hans spesielle teft og innsikt. Han forsøkte først å skaffe seg de sjeldne og vanskelige merker. De mere alminnelige ville han alltid få anledning til å skaffe seg senere. På et møte i oktober sendte han rundt blant medlemmene tre utsøkt vakre ubrukte eksemplarer av 2 d Post Paid fra Mauritius, et av disse var platefeilen «Penoe» i stedet for Pence. Mauritius har alle dager vært et av de vanskeligste og mest kostbare områder å samle av imperielandene, men han skaffet seg sine fineste merker fra denne koloni (som han for øvrig hadde tatt en særlig forkjærlighet for) mellom 1900 og 1910, før han besteg tronen. Hans foredrag, som han utvilsomt hadde skrevet selv, er typisk for hans innsats for filatelen. Han ønsket å gi den virkelige historie om disse frimerker på et tidspunkt mens offisielle opplysninger og detaljer i forbindelse med deres utgivelse ennå kunne skaffes og bekreftes.

«Den samling som er satt sammen for demonstrasjonen her i aften, skrev han, er montert for å vise historien bak de merkene som vi skal ta for oss. Den er derfor ikke belemret med blokker, eller fargenyanser av de utgitt merker. Alt som vises er et par av hver verdi tatt fra de første ark som ble levert til Somerset House (frimerkeforvalteren — red.), og disse er tatt for at man skal ha en standard for de opprinnelige farger ved sammenlikning av nyanser og farger i senere trykninger...»

Jeg ventet ikke at disse notater skal bli betraktet som en filatelistisk avhandling, men da

alle opplysninger og data som er gitt er absolutt autentiske og kan stoles på uten noen grunn til tvil, håper jeg at de kan være til nytte ved å spare en fremtidig forsker av dette lands frimerker det ikke ubetydelige forskningsarbeide og vanskelighetene ved å skaffe seg fullstendige opplysninger om de første frimerker fra den første periode av den nåværende konges regjeringstid...»

Til slutt vil jeg gjerne nevne at vår sekretær stadig vekk har anmodet våre yngre medlemmer om å ta del i foreningens arbeide ved å holde foredrag om interessante forhold som måtte dukke opp i forbindelse med deres egne studier. Deres resultat av dette forsøk av en «nybegynner» skulle kunne oppmuntre andre yngre medlemmer til å bidra til underholdningen på møtene i neste sesong er der ingen som vil glede seg mere enn foreningens president.»

Da foreningen i 1906 igjen arrangerte en internasjonal frimerkeutstilling i London ga han igjen gull- og sølv-medaljer til dameklassen. Han viste igjen samlingen med utkast til Edward VII-merkene, Mauritius, Trinidad (9 d overtrykkene) og Hong Kong, og to ganger besøkte han utstillingen.

Ved denne anledning, deltok han for første og siste gang med sine samlinger i konkurrerende klasse. Inntil dette tidspunkt hadde han muligens ikke noen samling fra noe land som egentlig

egnet seg til utstilling i ordets egentlige betydning, men han hadde selvsagt grunnlag for en utstillingssamling. Han var formodentlig interessert i å se hvorledes hans nu fullstendige samlinger ville falle ut i sammenlikning med andre utstilleres.

Både Mauritius og Hong Kong-samlingene fikk sølvmedalje i meget hård konkurranse, og de engelske prøvetrykk fikk bronsemedalje. Det var således klart for enhver at prinsen av Wales var blitt en dyktig kjenner av frimerkene og en erfaren filatelist. Spørsmålet har ofte vært stilt hvor stor ekspert prinsen av Wales egentlig var, eller senere ble og svaret er for en stor del avhengig av hva man legger i uttrykket «ekspert».

Fra omkring dette tidspunkt (1906) og tredivet år fremover i tiden tilbrakte han regelmessig tre ettermiddager i uken med sine frimerker når han var i London. Merkene fra det britiske imperium er et meget stort område, og de anledninger han hadde til å se og behandle førsteklasses materiell og samlinger, alltid assistert av kapasiteter som Tileard og Bacon, ga ham etter hvert fremragende kunnskaper om disse merker. Det er absolutt mulig for enhver samler, som spanderte tilnærmedesvis så meget av sin tid som prinsen av Wales gjorde, å bli ekspert på noen av imperielandene. Der er temmelig mange mennesker som er eksperter på en eller to små landegrupper, men antallet av dem som er ekspert på storparten av utgavene fra imperiet kan antageligvis telles på en hånd, — og de ville i tilfelle være nødt til å bruke all sin tid til frimerker for å bli slike eksperter. De ville være nødt til å ha grundig kjennskap til tusener av bind håndbøker og spesiallitteratur og ikke minst tidsskrifter, og hverken som prins av Wales eller senere som konge var det mulig for ham å avse tid til å lese og fordøye en slik enorm mengde teknisk litteratur.

Kongen betraktet seg ikke selv som ekspert, men han var meget interessert i the Royal Philatelic Society's ekspert-komités arbeide og virke. Bacon var formann i komiteen de første årene han var i kongens tjeneste, og merker fra det britiske imperiet ble sendt til ham på slottet for å sammenliknes med merkene i den kongelige samling. Kongen var fasinert av dette arbeidet, og da Bacon senere måtte trekke seg tilbake på grunn av sin voksende døvhets, og dermed følgende vansker for å kunne delta i diskusjonene, ba kongen ham å tilby en av de andre komité-medlemmene anledningen til å bruke de kongelige samlinger til kontroll og sammenlikning. Uten denne verdifulle hjelp ville det ikke vært mulig å danne seg noen tilnærmedesvis korrekt mening om de merker som ble sendt inn til undersøkelse. Når man skal gi ekspertise på et merke kan ikke fotografier og andre illustrasjoner på noen måte erstatte original-merkene.

Med utstillingene i 1906 begynte en ny æra når det gjaldt bedømmelsen av samlinger. For første gang i historien ble dommerne instruert om å ta hensyn til filatelistiske kunnskaper og forskning, merkenes kvalitet, montering og teksting, såvel som samlingenes fullstendighet og kompletthet for ikke å glemme sjeldenhet. Disse siste punkter ga et visst maksimum for samlinger som inneholdt alle et lands merker, men ren og skjær duplikering av disse, uansett sjeldenhet, skulle ikke ha noen anledning til å overdøve poeng som ble oppnådd på de fire andre punkter. Inn-

trykkene fra utstillingen kan sammenfattes i fire punkter:

1. Det alminnelige inntrykk av de utstilte objekter med hensyn til kvalitet, montering og filatelistiske kunnskaper, såvel som fullstendighet, sto langt over alt som hadde vært sett på tidligere utstillinger.
2. Målet for specialsamlingene er blitt velbeskrevne, pent tekstede og vitenskapelig arrangerte samlinger.
3. Den tidligere metode med oppsamling av frimerker, i særdeleshet de mere verdifulle, vil nu være mindre sikker på å kunne oppnå en premie enn samlinger arrangert etter den nye metode.
4. Resultatet for samleriet i sin alminnelighet skulle være fordelaktig idet veien til å vinne filatelistiske utmerkelse er åpen for en meget større gruppe samlere som må støtte seg på filatelistiske kunnskaper og tålmodig sammensetning og oppbygging av sine samlinger heller enn å lage disse ved finansielle resurser.

Prinsen av Wales var meget imponert over 1906-utstillingen. Han bygget sitt senere arbeid på de lærdommer denne hadde gitt ham. Lord Crawford's samling Storbritannia, som vant utstillingens Grand Prix, er for størstedelen nå i de kongelige samlinger.

I 1906 hadde prinsen av Wales altså bestemt seg for de linjer han fremtidig ville følge i sin samlervirksomhet. Han gikk derfor i gang med å bytte alle sine merker fra andre land i merker fra imperiet. Han hadde bestemt seg for å konsentrere seg om postfriske merker hvor dette var mulig, og kun ta med brukte merker for studieformål og der hvor de postfriske var umulig å skaffe. I et par tilfeller hvor brukte merker er av særlig interesse og verdi, såsom Helgoland og De Joniske Øyer kastet han ikke vrak på disse. Når han valgte postfriske merker så var hans hovedhensikt, selvsagt, å følge datidens tendens, men han var også påvirket av det faktum at det var mye vanskeligere å bygge opp en samling av bare postfriske merker — og man må huske på at vanskeligheten er alltid en ekstra spore for den store samler. Tapling, Ferrari, George H. Worthington, Henry J. Duveen og Lord Crawford bygget også sine samlinger etter de samme retningslinjer, og selvom studiet av poststemplene senere til dels har erstattet den alminnelige jakt på postfriske merker, så er dette delvis forårsaket av det faktum at det etterhvert er blitt vanskeligere og vanskeligere å bygge opp en specialsamling av bare postfriske merker, og meget få har økonomisk evne til det.

En samling av et enkelt land eller en liten gruppe land kan selvsagt inneholde både ubrukt og brukt. Det gjør slike samlinger også meget ofte, men en samling av hele det britiske imperium, enten ubrukt eller brukt, er en kolossal belastning på enhver samlers økonomiske resurser, og det har aldri vært en samling hvor hele imperiets landegrupper har vært spesialisert i såvel ubrukte som brukte merker. Det vil være uhyre tvilsomt om det noensinne vil bli bygget en slik spesialisert samling av merkene fra imperiet i en slik målestokk som den samling Kong Georg V laget.

Fortsettes.

Til N. F. T.s redaksjon

Det fremgår av bladets januar-nr. at det stoffutvalg som redaksjonen foretar utsettes for både positiv og negativ kritikk fra formodet interessehold. Selvsagt er det bladets gode rett faglig å avgjøre hva det etter 22 års erfaring mener er av stor nok almen samlernerinteresse til å få spalteplass samt hvor stor andel bør avsees til de div. spesielle felt. Om en forfatter ved innsendingen av sin artikkel over sin mening fremsetter at den f. eks. taper nyhetens interesse om den ikke anvendes innen vintersesongens utløp så er jo dette kun en veiledende skjønnsmessig vurdering som det får bli redaksjonens sak å ta standpunkt til, dvs. den kan selvsagt ikke la seg influere av det press som fastsettes av eventuell tidsmessige betingelser utgjør. I et fagtidsskrift, som leses av personer tilhørende forskjellige interesseområder, vil det jo alltid være delte meninger om hvorvidt det ene eller annet av disse er blitt «nok tilgodesett». Som regel synes vel spesialistene at det skrives for lite nettopp om deres spesielle område, samtidig som forfattere av slike spesialartikler ofte har en overdreven forestilling om betydningen nettopp av deres spesialartikler. Herav synes den sluttning nærliggende at det må være en meget komplisert oppgave å tilfredsstille de fleste leseres behov så noenlunde.

Det ville ikke bli skrevet så mange artikler til norske fagblader om forfatterne skulle begrense stoffet til kun å omfatte slik viden som de på forhånd med sikkerhet var overbevist om var ukjent for flertallet av leserne og også av særlig stor interesse for disse. Ja selv om det stillet mindre strenge krav er det sannsynlig at meget godt stoff aldri ville se dagens lys. Dette skyldes dog ikke bare den store selvkritikk mange aldri debuterende forfattere er i besittelse av, men også ofte deres frykt for å utsette seg for offentlig krittikk, bli en «omstridt person» selv om de vet at de synspunkter de hevder, og kunne skrive om, er korrekte. Det er nu engang slik her i verden at de mest intelligente mennesker ofte er de mest sensible, egentlig svært selvfølgelig, idet de ser nyanser der hvor andre ingen ser. De har imidlertid liten forutsetning til å hevde seg i en nutid som mere og mere domineres av materielle interesser og da de forutser de komplikasjoner som antagelig vil oppstå som følge av deres medmenneskers ofte lite idealistiske egenskaper så foretrekker de å forbli ukjente. Således ligger det jo f. eks. i sakens natur at de fleste norske frimerkehandlere alltid vil hevde p. g. a. selvprestisje, at det meste av det som skrives i norske fagblader ikke representerer noe nytt for dem, uansett om dette forholder seg så eller ikke. De er opptatt i sin forretning dagen lang og har sjelden tid til å avse den tid et spesialstudium krever. Heller ikke finner de det taktisk klokt å ta opp spesielle fagspørsmål offentlig av frykt for at det kunne ha en uheldig innvirkning på deres autoritet og hos enkelte av deres kunder gi utseende av ensidighet. Hermed er kun et par grunner nevnt for at amatør-expertene i dette fag alltid har nytt størst anseelse. Og det å opparbeide seg et renommé som frimerkeskjønner krever som bekjent årtier. Derfor er det som regel eldre menn som utgjør topp-expertisen. Konklusjonen på disse refleksjoner blir at man i denne bransje egentlig har en del sikre holdepunkt for avgjør-

Ny storauksjon hos Mohrmann

Den 13. til 17. april holdes det nok en storauksjon hos det verdenskjente firmaet Edgar Mohrmann & Co. i Hamburg. Det er den 116. auksjon, og det borger jo for god og solid tradisjon.

Nå har firmaet sendt oss en lengre utredning over de største sjeldenhetene som skal under hammeren disse vårdagene, men nå er jo saken den at vi mottok listen først den 11. mars — halvannen uke etterat marsnummeret var avsluttet, og aprilnr. vårt kommer for sent til at leserne kan komme frem tidnok med sine bud. Vi skal derfor her innskrenke oss til å ta med det aller største.

Auksjonens hovedpost er en Mexikosamling med oppropspris 120.000 DM og en Tibetsamling med sjaldbrev fra den 13. Dalai Lama — opprop 40.000 DM.

For øvrig er det Tyskland med store sjeldenheter, Gammeltyske Stater og tyske kolonier, Saargebiet, osv. Ting som finnes i bare mindre antall og som sikkert vil gjøre at det nok engang blir rekordomsetning hos Mohrmann.

Ellers er det Frankrike, Gibraltar, Storbritannia med bl. a. postfrisk One Penny Black, Gammeltyske stater, Britiske kolonier, osv. osv.

Den neste auksjonen hos Mohrmann finner sted i juni. Innleveringsfrist for objekter er satt til den 25. april.

Hvem kan man stole på?

Ad Slesvigs frimerker.

Herr Francke ga meg et lite «spark» i NFT nr. 3/64. Her kommer en «liten kvittering» — ikke for å få regnskapet «saldert», men for å bringe samlerne konsise opplysninger (som også var målet for mitt første innlegg, skjønt jeg selv ikke berører dette samlerområdet.)

For det første (for å være historisk riktig) så gjelder saken Plebicit Slesvig (se teksten på selve merkene).

C. I. S. er ikke forkortelse for Commission Interalliee Slesvig. Men Commission Internationale Slesvig (jfr. postmester Ræders fremstilling i Sønderborg Filatelistklub — herr Ræders var sjef for postvesenet i avstemningstiden i Sønderjylland i 1920 under den internasjonale kommisjon).

Det danske postvesen overtok 20. mai så Michel har den riktige dato.

Når det gjelder restbeholdningene av merker med tysk verdi, ble disse overtrykt med «Mark» (makulatur) og senere brent (?) — men noen ark er dog kommet i handelen (stadig ref. postmester Ræder).

For egen regning vil jeg antyde — det kan ennå ligge meget skjult bak disse utgaver — så jeg tror herr Francke ikke skal være altfor glubsk etter disse.

Fremdeles like «Enfoldig».

elsen: hvem har et godt navn her, men redaksjonen vet at den alltid må være åpen for skjulte talenter.

Med hilsen

Einar Lind.

Søker De eldre Norge?

men finner at prisene på enkelte merker ligger for høyt for Deres hobby-budsjett?

Eldre norske merker på ratebetaling.

For å gjøre det mulig for flest mulige samlere å komplettere sine Norge-samlinger kan jeg tilby eldre norske merker på rimelige rater. De kan velge fra mine utvalgshefter merker for beløp over kr. 100,— og mot et tillegg av 5 pst. på mine priser kan De betale for merkene i månedlige rater. Forutsetning er at ratene betales uoppfordret etter avtale i hvert enkelt tilfelle. Levering når merkene er betalt.

Mankolister ekspederes på alle norske merker — brukt.

Er det noe eldre Norge De mangler så skriv til

**F. C. Moldenhauer jr. — Postboks 65,
Minde pr. Bergen.**

Internasjonal utstilling «Philatec» Paris 5.-21. juni 1964

Til orientering for Norsk Filatelistisk Tidsskrifts lesere tillater jeg meg å meddele at det norske postmuseum vil delta i utstillingen med eksponat som består av 4-blokker av norske frimerker utgitt i tidsrommet 1954—1964.

Ekspонатen er i dag fremsendt ad diplomatisk vei (Utenriksdepartementet).

Utstillingens sentralkomité hadde spesielt bedt om at det bare måtte bli sendt frimerker som var utgitt i løpet av de 10 seneste år.

Med hilsen
E. Tommelstad.

Internasjonal frimerkeutstilling for Østersjølandene i Rostock

I tiden 5. til 12. juli skal det holdes en internasjonal frimerkeutstilling for Østersjølandene og Norge og Island i Rostock i Øst-Tyskland. Det er Deutscher Kulturbund, Bezirksleitung Rostock Kommission Philatelie, Kröpelinstrasse 25, som står for arrangementet. Utstillingen holdes i forbindelse med en Østersjøuke. Anmeldelsesfristen er den 25. mai, og så vidt vi forstår av programmet kan samlinger av alle klasser delta, såvel klassisk som motiv. Det er også anledning for foreninger eller lag å delta med kollektivsamlinger. Det er vanlig premiering.

Det ble avvirket en tilsvarende utstilling i fjor, og i folderen som er sendt oss er inntatt et begeistret brev fra vår internasjonale Frankrike-samler Hilmar Nilssen fra Kristiansand.

Alle henvendelser skjer direkte til arrangøren i Rostock.

VI KJØPER samlinger av ukurante sølv- og kobbermynter fra alle land. Vi er også interessert i kursierende og nye mynter fra alle land, såvel i større som mindre partier. Omgående remisse pr. luftpost ved mottak av myntsendinger. Alle sendinger bør sendes assurert.

THEODORE L. SCHNUR

Consolidated Coin Buyers,
15 West 47th Street,
New York City 36, N. Y.
USA.

ØNSKER bytte billedmerker fra alle land.

Ed. Peterson, 1265 N. Harvard, Los Angeles 29,
California, USA.

Bytteforbindelser i Norden, Tyskland, Italia, Spania og Frankrike søkes. Gir Norge og Norden ellers.

Aage Bjertners,
Mathiesens gate 1 a, Lillehammer.

Bytteforbindelser ønskes i de Nordiske land og Irland. Kan gi Norge og Island. Basis Facit eller AFA:

Olav Brekke,
Postkontoret, Lillehammer.

NORWEX 1955

Søker Bankett-konvolutt med liste over alle gjestene med stempel Akershus Slott 9.5.1955, Meny- og Bordkort; også adgangskort til utstillingens åpning, program m. m.

Søker og konvolutt fra Postutstillingen i Tønsberg januar 1955.

Ernst Rydahl, Seminariegatan 2,
Karlstad (Sverige).

Charlottenlund Byttering optager nye medlemmer. Nærmere opplysninger samt prøveudvalg sendes.

Charlottenlund Byttering,
Postbox 17, Charlottenlund, Danmark.

Fest for øyet — med motivmerker i

Prøv og se selv!

USA og Chile byttes i Sveits og Holland.

Ragnar Olsen, Hoffmannsvei 3, Bergen.

Interessert i avstemplinger reisende postkontorer 10 øres merker etter stempelkatalogen (hull-, schweitzer- og 2 ringsstempler).

F. Walter-Johannesen, Postboks 406, Hop.

OSLO SENTRUM POSTKONTOR, OSLO 1

selger ubrukte norske frimerker, tjenestemerker, frimerkehefter, aerogrammer, kortbrev, postkort og tjenestepostkort til pålydende pris. Det gjelder også en del frimerker som ikke lenger er til salgs ved poststedene. — Salgsliste sendes på anmodning.

Vi har bruk for mengder av massevare for vår stadig voksende eksportavdeling.

For norske eller nordiske pakkesammensetninger gir vi følgende høye priser.

10.000 x 5 forskj. n.kr. 190,—	1.000 x 50 forskj. n.kr. 400,—
10.000 x 10 » » 425,—	100 x 100 » » 150,—
1.000 x 25 » » 150,—	100 x 150 » » 275,—

eller vi betaler for billige merker fra hele verden

1.000 x 10 forskj. n.kr. 20,—	100 x 100 forskj. n.kr. 25,—
1.000 x 25 » » 50,—	100 x 200 » » 58,—
1.000 x 50 » » 110,—	100 x 500 » » 200,—

For mindre kvantum i ujevne tall, (men alltid sortert og regnet pr. 100 eller pr. 1.000) gir vi nu kr. 3,— pr. 1.000 for alle sorter norske merker, samt kr. 4,— pr. 1.000 for svenske eller finske, og 2,50 for danske merker — merkene må være vasket. Island betales mange ganger høyere. For bedre svensk massevare sender vi vår innkjøpsliste mot innsendelse av n.kr. 5,—, dette beløp tilbakebetales ved levering. Av bedre nyere norske, finske eller danske merker er vi kun interessert i komplette serier, og betales vanligvis $\frac{2}{3}$ av våre salgspriser. Send oppgave og utregning med prisangivelse med så skal vi gi omgående oppgjør.

For ovennevnte varer gir vi varer i henhold til vår store engros — prisliste — den sendes mot n.kr. 5,— som refunderes ved salg eller bytte — eller i form av pakkesammensetninger eller kilovare. Vi kjøper også kontant mot 10—20 % lavere priser.

For gjennomførte kilovarer betaler vi n.kr. 12,— pr. kg for norsk eller finsk vare, eller n.kr. 10,— for blandet skandinavisk vare, for uten-skandinavisk betaler vi n.kr. 8,— pr. kg.

Obs. Kilovarer sendes til vårt kilovarelager i Häckvägen 4, Norrviken.

Gamle heilbrev — også lokalpost — søkes særskilt og betales med meget gode priser, likeså større samlinger i god kvalitet med katalogverdi på n.kr. 5000,— eller derover.

For godt beskrevne objekter med prisforlangende kan en hurtig handel arrangeres. Men vil De at vi skal takserer objektet må vi nødvendigvis ta betaling for vårt arbeide — for det tilfelle at det ikke skulle komme til noen handel.

ROLF GUMMESON A. B.

Kungsgatan 55

STOCKHOLM

Resultatene fra N.F.T.'s Anbudssauksjon nr. 3

Lot nr.	Salgspris	Lot nr.	Salgspris	Lot nr.	Salgspris	Lot nr.	Salgspris
1	141,—	78	6,—*	169	35,—	248	19,—
3	151,—	79	32,—	171	37,—	249	9,—
4	114,—	81	20,—	174	40,—	250	11,—
5	35,—	82	15,—	175	går ut	251	9,—
6	91,—	84	25,—	176	21,—	252	6,50*
7	111,—	87	49,—	177	90,—	254	35,—
8	136,—	88	31,—	180	31,—	264	30,—
9	110,—*	89	20,—	181	110,—	266	10,—
11	106,—	95	70,—	183	86,—	280	11,—
12	116,—	97	43,—	184	96,—	281	15,—
14	81,—	98	42,—	187	26,—	290	18,—
15	96,—	99	10,—*	192	25,—	291	300,—
16	212,—	105	156,—	194	76,—	292	11,—
17	91,—	108	18,—*	195	101,—	293	13,—
18	81,—	110	50,—	197	115,—	294	11,—
19	81,—	112	20,—	198	22,—	304	15,—
20	102,—	116	150,—	199	31,—	307	40,—
23	50,—*	118	30,—	200	24,—	309	30,—
24	15,—*	120	15,—	201	53,—	314	10,—
26	30,—	122	56,—	203	13,—	319	25,—
27	10,—*	123	53,—	204	20,—	320	50,—
28	30,—	124	91,—	206	37,—	322	43,—
29	14,—	125	226,—	210	19,—	327	25,—
31	13,—	128	35,—	371	15,—	328	16,—
32	12,—	129	31,—	375	34,—	333	30,—
33	12,—	130	13,—	377	37,—	334	36,—
34	19,—	131	20,—	378	39,—	335	10,—*
35	406,—	132	10,—	385	går ut	336	21,—
36	505,—	133	12,—	212	16,—	337	13,—
38	29,—	134	16,—	213	12,—	338	11,—
39	36,—	135	18,—*	215	31,—	339	12,—
41	25,—	136	20,—	217	47,—	340	36,—
43	41,—	137	38,—	221	25,—	342	17,—
45	27,—	138	26,—	222	20,—	344	10,—
46	15,—*	139	24,—	223	30,—	348	15,—
47	161,—	140	29,—	224	96,—	349	15,—
48	15,—*	141	47,—	225	66,—	350	10,—
50	41,—	142	60,—*	227	14,—	351	6,—
51	43,—	143	47,—	228	30,—	352	10,—
54	38,—	149	20,—	230	30,—	358	12,—
55	18,—	151	31,—	231	13,—	362	13,—
56	20,—	153	26,—	232	6,—*	364	11,—
58	40,—	154	13,—	233	23,—	365	10,—
59	12,—	155	31,—	234	16,—	367	10,—
60	49,—	156	52,—	235	86,—	369	12,—
62	24,—	157	43,—	237	250,—	370	6,—
64	54,—	158	17,—	238	13,—	386	1405,—
66	28,—	160	50,—	239	9,—	387	56,—
68	22,—	162	51,—	240	11,—		
69	25,—	163	20,—	241	11,—		
71	15,—	164	15,—	242	15,—		
72	26,—	165	18,—	244	31,—		
73	66,—	166	18,—	245	16,—		
76	100,—	167	15,—	246	9,—		
77	13,—	168	21,—	247	75,—		

* = etter pris betyr flere like bud.
Totalomsetn. (ekskl. skatt) kr. 10.852,50.

117. STORAUKSJON

JUNI 1964

HAMBURG

Materiell som ønskes omsatt på denne auksjon må være oss i hende innen **25. april 1964.**

Vi er særlig interessert i sjeldenheter i luksuskvalitet, store spesialsamlinger fra alle land, samlinger fra europeiske land, kolonisamlinger og andre samlinger som egner seg for salg som et objekt. — Markedet for den slags samlinger er nærsagt umettelig.

Vår auksjonskatalog, som har et av de største opplag i verden, sendes til alle de mest fremtredende filatelister i hele verden, derfor kan vi garantere et best mulig resultat.

Minstepriser fastsettes i gjensidig forståelse før auksjonen. Om ønskelig kan De få forskuddsutbetaling på Deres innleverte objekter.

Katalog med resultat-beretning såvel som auksjonsinnleveringsbetingelser sendes gratis på anmodning.

EDGAR MOHRMANN & CO.

Hamburg 1 (Tyskland) Speersort 6

Telefoner: 32 64 28 og 33 67 28. Telegramadr.: EDMORO

Bankforbindelser: Commerzbank, Hamburg og Schweizerischer Bankverein, Zürich.

Det verdenskjente frimerkehus som er ledende på det europeiske kontinent.

Mishandles Dronning Filatelia?

Etter vel 40 års atskillelse har jeg igjen truffet ovennevnte dame. At hun er en del forandret på disse år er bare ventelig, men jeg syns, sant å si, at frimerkesamlerne har mishandlet henne en del. At hun er blitt temmelig lubben viser katalogene. Man må nok nå spesialisere seg på et eller annet felt, og det er bare all right. I min ungdom var, stort sett, brukte merker mere verd enn ubrukte, en riktig innstilling. Nå er det ofte omvendt, eller brukt og ubrukt sidestilles i verdi. Dette tror jeg har medført en uheldig utvikling som i det lange løp går ut over den ekte frimerkesamler. For meg synes det riktig at et frimerke som samlereobjekt skal ha mistet sin omsetningsverdi som postalt frankeringsmerke ved at det skal være stemplet. Stemplet bør være et nødvendig anstrekk for et frimerke for at det skal være fullverdig for samleren. Det stemplet merke har ingen verdi som annet enn samlereobjekt for den interesserte, og det bør være et primært krav. Ved at de «postfriske» merker oppnår samme, eller endog høyere verdi enn et brukt, lokker man folk til å spekulere i oppkjøp av store kvanta merker, som så blir arkivert til senere avhendelse. At mange praktiserer dette er en kjent sak, men dette er ikke frimerkesamlere i rett forstand. De kunne like gjerne kjøpe opp aksjer eller andre verdipapirer, for det er bare den pekuniære vinning som hos dem er av verdi. Jeg er redd for at denne kategori «samlere» i vår tid setter vel mye preg på frimerkeverdenen, til skade for den ekte filatelist, for hvem det pekuniære er av underordnet betydning. Det kan tenkes at et ustemplet merke virkelig kan ansees likeverdig med et stemplet, men det er bare merker som er av så gammel dato at samling, og enn mere spekulasjon, var uvanlig, som tiden før århundreskiftet.

Det er vel også et spørsmål om man overdriver betydningen av slikt som blokker og striper. Egentlig har vel ikke disse ting den aller ringeste interesse for annet enn å bestemme et merkes plass i arket hvor hele arket ikke er tatt vare på, og man ønsker å rekonstruere det for å få sikker rede på antall varianter f. eks. Dette er det vel imidlertid bare meget få som har interesse av, og det er vel uten betydning når det først er gjort en gang. Her ligger imidlertid fristelsen til usunn spekulasjon snublende nær, og det er den enkle, lille, frimerkesamler det går ut over.

Førstedagsstemplene er en absurd ting som frimerkesamlerne har latt lure inn på seg. Jeg vet ikke hvor mye som kan være skrevet om dette emne før, da jeg aldri har lest noe om det, men for meg synes det åpenbart at dette er en utvekst som man hurtigst bør få fjernet fra skikkelig filateli. Et merke skal ha løst sin postale oppgave for å være fullverdig for samleren. Her bestiller man frimerker på egne konvolutter, får dem stemplet med et stempel som er helt forskjellig fra det vanlige poststempel, sender hele herligheten til seg selv. Jeg syns at det gamle ord «Dårens navn finns alle vegne» passer utmerket på disse sendinger. De er like tomme som den konvolutt som bærer herligheten. Enhver samler med respekt for seg selv burde ta avstand fra den slags lureri, som ikke er annet enn spekulasjon i samlernes lommebøker. Vil man samle på 1. dagsstemplete merker, må det være merker stemplet utgivelsesdagen med vanlig stempel, da blir det mening i det, og da er det ærlighet.

Jeg synes det blir vel mye krims-krams i fila-

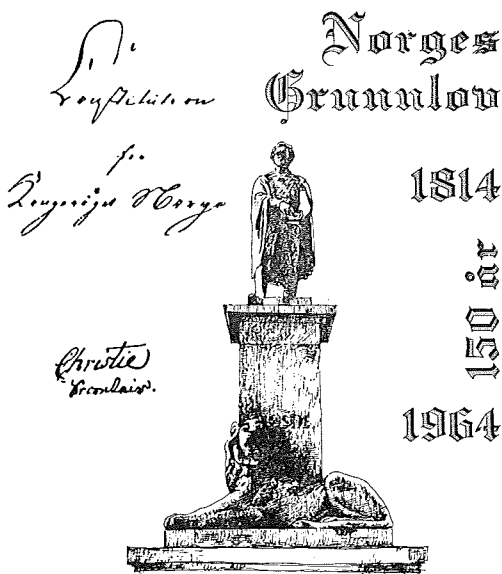
Førstedagskonvolutten.

Ny spesialkonvolutt Grunnlovsjubileet, 50 og 90 øre, 11. mai 1964.

Bestilling innen 1. mai 1964.

N.F.T.'s FDC-SERVICE, Boks 140, Bergen.

Postgiro nr. 707 63

Statue av President W. F. K. Christie i Bergen

Pris kr. 0,40 pr. stk. eller kr. 1,90 pr. komplett FDC til oppgitt adresse. Abonnement noteres for kommende utgaver.

talien i våre dager. Man bør f. eks. holde stemplene utenom som en hobby for seg. Hvis en mann har moro av å samle f. eks. Norge nr. 1 med alle de forskjellige stempler som kan oppdrives, så la ham det, men la det da være klinkende klart at denne mann er stempelsamler, ikke frimerkesamler. For ham er ikke merket det vesentlige, det er hele tiden det samme, men stemplenes variasjon interesserer ham. Prefilatelistisk stempler synes jeg heller ikke burde høre inn under filateli. Det bør bli en hobby for seg.

Slik som frimerkenes antall i verden nå er svulmet opp, tror jeg det er nødvendig med en skarpere avgrensning av hva filateli skal stå for. Helsaker og merker på brevklipp f. eks. bør skilles ut og gå inn i stempelsamling hvor de mere naturlig hører hjemme. Varianter bør begrenses til virkelige forskjelligheter i selve merket, som trykkfeil, platefeil o. l., mens stempelvariasjoner bør være uten interesse for den egentlige filatelist.

Bør ikke våre samlere få en avgrensning innen filateli, slik at den ikke svømmer ut over alle grenser? Bør ikke de ledende filatelist, vel å merke ikke spekulantene, sette opp en filateliens «katekismus» til beskyttelse av denne fine hobby? Jeg er redd for at det hele ellers vil flyte ut i sin rene karikatur hvis tøylessløsheten skal fortsette.

Er jeg gammeldags, naiv, for enkel, urealistisk? Eller er det en del sannhetskorn som er verd å ta opp til alvorlig drøftelse i det som her er sagt?

Johan Mønnich.

BOKHYLLEN

Editors of philatelic works are requested kindly to send review copies to the following address:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensions-Exemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

Norsk Filatelistisk Tidsskrift,
Redaksjonen,
P. O. Box 49, Minde—Bergen,
(Norway, Norwegen).

FÆRØERNE, av Eric Wowern, Floradalen 31, Lirum, København, heftet format 15 x 21,5 cm, 40 sider, pris kr. 5,—, portofritt fra forfatteren.

«En kommenteret katalogisering af frimærker og poststempler» er undertittelen på dette lille hefte. Opprinnelig var disse 40 sider med i utstillingskatalogen som ble utgitt i anledning Lyngby Frimærkeklubs utstilling i dagene 31. januar til 2. februar i år. Man må være meget glad for at forfatteren har funnet det formåls-tjenlig å utgi dette lille særtrykk om de meget interessante provisorier som i 1919 og 1940 ble utgitt på Færøyene. Her er alle de faktiske forhold bak utgavene gjengitt. Illustrasjoner av hel-brev og andre sjeldenheter supplerer på en utmerket måte den grundige katalogisering for øvrig. Man får vite opplagene av de forskjellige provisorier og blir advart mot de forskjellige forfalskninger som også finnes. Stempelforteg-nelsen er kanskje ikke det minst interessante i forbindelse med posten på Færøyene. En samler som vil skaffe seg en komplett samling av mer-kene og stemplene fra Færøyene vil ha megd god nytte av særtrykket og er samtidig sikret tidsfordriv i lange tider fremover med å komplettere sin samling. Et eget avsnitt er viet den engelske feltpost under okkupasjonen i tiden april 1940 til sommeren 1945.

A Glossary of Abbreviated Handstruck Stamps, Second Edition 1964, utgitt av Robson Lowe Ltd, 50 Pall Mall, London S. W. 1. Heftet, 22 sider, format 18,5 x 25 cm. Pris 10/— sh portofritt.

Detter er ingen katalog i vanlig forstand — men er en ordbok over de forkortelser som man finner på de mange poststempler som har vært i bruk fra begynnelsen av det 17. århundre til ca. 1900. I alt er der ca. 700 slike forkortelser som er forklart — og for enhver samler av før-frimærke-brev og de eldre frimærker på brev er dette et aldeles ypperlig hjelpemiddel — som gjør samling av gamle brev til et ennå mere interessant og spennende område. For post-historikeren er den også et ypperlig tilskudd til den relativt sparsomme litteratur om dette område. Foruten å angi forkortelsene — deres forklaring gir katalogen også detaljer om hvilket lands postvesen det er som har brukt disse stempler — og tidsperioden stemplene var i bruk. Det er ikke inkludert detaljer om en del forkortelser hvor der allerede foreligger håndbøker som dekker, men i katalogen er såvel områdene som håndbøkene nevnt. Man finner her også detaljer om den julianske kalender, den gregorianske, og den franske revolusjons-kalender samt månedsnavn med greske, russiske, italienske, spanske og tsjekkosllovakisk skrivemåte og bokstaver. Ved et gjennomsyn av katalogen finner

man bare ytterst få henvisninger til norsk/svensk dansk poststempler — det er de «store» nasjoner, England, Frankrike, Tyskland m. fl. som dominerer, men mange av stempelforkortelsene vil man kunne finne på brev både til og fra Norge — og for alle som er interessert i dette område vil vi anbefale boken på det beste.

San Marino i skuddet.

Det magiske samlerområde i U.S.A. nettopp nå er San Marino meddeler Philatelic Magazine. Prisene er stadig stigende over hele linjen. Amerikanske handlere var godt forsynt med pakker i ulike prisklasser — nå er det nesten intet å oppdrive.

*

Spesielle luftpost-frimærker

var Haha først ute med (1917) — Østerrike fulgte etter (mars 1918) ved igangsettingen av en regulær luftpost-tjeneste (militære maskiner) mellom byene Wien—Krahon og Lion. Seks uker etter kom U.S.A. (15. mai 1918).

(The Collectors Club Philatelist).

*

Fluoriserende papir.

Fem U.S.A. merker er nå fremstillet også på fluoriserende papir (for prøver). De 5 er: Washington, Julemerket og postbudet, det definitive 4 cents og 8 cents luftpost.

(The Philatelic Trader).

Også Sveits vil overveie muligheten av å fremstille sine frimærker også på fluoriserende papir iflg. «Bernes Briefmarken — Zeitung». «Forsøksvis vil det bli tatt, i bruk spesielt teknisk utstyr ved Postant Bern 1... foreløpig er det da hyppigst forekommende frimerkeverdier 5, 10, 15, 20, 25, 30, 50 og 80 cent som vil bli trykt på dette papir.»

*

Skipspost.

Under den siste storkrig ble norske frimærker (London-merkene) legalt nyttet i postføringen (av norske skip). Sveits har en lignende ordning i dag — (Sveits har nemlig en liten handelsmarine!) — som anerkjennes av mange land. Brev med S-frimærker blir videresendt (de er avstemplet ombord) — paradoksalt nok blir slike frankaturer ikke godkjent hvis mottakeren er bosatt i Sveits. Her må adressaten betale straffeporto.

(Berne Briefmarken — Zeitung).

*

Precancels.

«Forutannullering ble utført i slutningen av det 19. århundrede, hovedsaklig ved forsendelse av aviser, større antall av ensartede trykksaker og lignende. — —

Følgende land vil bli omtalt: Ungarn, Øster-

rike, Holland, Belgien, Luxembourg, Frankrik, Monaco, Alger, Tunis, Canada, U.S.A. og England.» Artikkelen er godt spekket med illustrasjoner. Et meget interessant samlerområde.

Chiles førsteemisjoner (en vanskelig nøtt) å knekke for mange Chile-dyrkere) får en inngående behandling av spesialisten Galvez i «*Balasse Magazine*» (belgisk —) nov. 1963 med forts.

Et annet emne bør også pekes på: *overtrykksvarianter Katanga og Syd-Kasai* på Belgisk-Kongo-frimerker, i samme nr.

Hjelpemerker.

Frimerkesamlerne av i dag kjenner bedre enn tidligere årganger begrepet «veldedighetsfrimerker». Det er snart ikke det formål av humanitær art som filatelistene har unngått å gi sitt besyv med ved støtte qua frimerkesamlere. Røde Kors, tuberkulosesaken, og andre viktige formål er gjennom en lang årrekke blitt tilført pengemidler som er resultatet av frimerker med tilleggsverdier.

Hvor langt tilbake i tiden kan man spore opp slike merker? Jo i 1897 tok sneballen til å rulle. England var foregangslandet også på dette området. Riktignok ikke med et postalt frankeringsmiddel — men likevel beregnet på samlerne. Man feiret det året 60-årsjubileet for dronning Victorias tronbestigelse — på foranledning av den daværende prins av Wales (senere kong Edvard VII) skulle det bygges et barnehospital. For å skaffe tilstrekkelige pengemidler ble det bl. a. satt i omloop 2 merker som kostet henholdsvis 1 og 2½ shillings — men uten frankeringsverdi.

Sannsynligvis under påvirkning av disse to engelske ikke-postale merker kom New South Wales (Australia) samme år med to frimerker som begge har en dobbelt verdiangivelse — 1 sh. og one penny, 2/6 sh. og twopence-half-penny. Verdien one penny og twopence-half-penny var de postale verdier — men merkene kostet ved postkranken 1 sh. og 2/6 sh. Også i dette tilfellet var det hospitalvirksomheten som skulle nyte godt av midlene.

Merkene bærer innskripsjonen «Consumptives Home» tuberkulose-hjemmet og også (på 1 sh.-merket) en liten notat om at det meste er bidrag til det veldedige formål — but the greatest of these is Charity». Merkene er katalognotert i Gibbons Simplified 1963 med henholdsvis 70 sh. og 80 sh. (såvel ustemplede som stemplede eksemplarer).

Priser og kataloger.

Et aktuelt, prinsippmessig emne for øyeblikket er fastsettelse av de riktige priser på frimerker og stempeler (jfr. vårt eget organ). Redaktøren av Nordisk forsøker i sin leder «Priser?» å gi en kort analyse av selve strukturgrunnlaget; etter hvilke retningslinjer frimerkehandlerne (såvel de ordnære som de katalogutgivende) anlegger sitt salgsarbeid. Han konkluderer med at «de utenlandske kataloger — f. eks. *Zumstein* og *Gibbon* — behersker prisansettelseskunsten og at disse kataloger i stadig større omfang benyttes som veiledende basis».

Kypros.

I en artikkel om den nye statsdannelses frimerker (av H. I. Konrad, Hannover) står det om Kypros «Postforvaltningen er ikke spekulasjonsinnstillet (nye emisjoner) — opplagene er vel fundert, og merkene er å få i en vel avpasset periode. Frimerkene fyller her sin egentlige postale misjon.»

Videre er å bemerke at Kypros (før sin uavhengighet aug. 1960) var en britisk koloni med eng./Kyprianske merker fra 1880. Så her har man meget å velge i.

Die Sammler Lupe. 19/63.

*

Dobbelt preget.

«Det er funnet eksemplarer av Danmark 1921 20 øre porto — ustemplede — *dobbelttrykk*. En dansk postmester (nå pensjonert) som har vært samler i flere år kjøpte som ung posttjenestemann en 10-blokk av hvert nytt frimerke som kom ut.

Mange år senere oppdaget han at ovennevnte 10-blokk var dobbelttrykk. De resterende 90 merker må i sin tid vært nyttet til underfrankerte brev. Hittil er ingen brukte kjent.» Merket er katalogisert i AFA — uten verdinotering.

Gibbons Stamp Monthly — okt. 63.

*

Seebeck.

Vår hobby opererer med mange begreper. De samlere som er litt bevandret uti filateliens historie har vel en eller annen gang støtt på begrepet «Seebeck»-utgaver uten at de dermed egentlig har fått seg forklart hva disse egentlig står for.

Omkring 1890 sluttet «republikkene Honduras, Nicaragua, Salvador og Ecuador en avtale med Hamilton Bank Note Co. i New York ved dens visepresident N. F. Seebeck — en tidligere frimerkehandler — en temmelig likelydende kontrakt om:

- 1) at selskapet ved herr Seebeck skulle forplikte seg til for et tidsrom av inntil 10 år (fortløpende) å bekoste trykningen av de frimerkemisjoner som landenes postforvaltninger fattet vedtak om å utgi hvert år — etter deres nærmere ordre, tegninger etc.
- 2) Merkene skulle trykkteknisk være av første klasse — og antallet ble nøyaktig bestemt. Merkene skulle sirkulere en bestemt tid, og restopplagene deretter innleveres til herr Seebeck i New York.
- 3) Alle trykkformer m. v. sto deretter til rådighet for herr Seebeck — og det sto ham fritt å anvende disse etter eget forgodtbefinnende. Firmaet kunne således fremstille nytrykk og fritt selge disse til handleere og samlere.

Herr Seebeck fikk således et slags frimerke-monopol på disse emisjoner.

«Seebeck»-utgavene ble solgt langt under pari i mange år — og særlig de yngste kjøpere ble grepet av de lange, smukke serier til en meget rimelig pris. Blader man i et ungdomsalbum fra nevnte år, er man sikker på å finne disse emisjoner i rad og rekke.

Dagens katalognoteringer for disse — ustemplede — er et lavmål.

skriv på ditt namn - Ref. Skiers filat. klubb.

Vi rekker dessverre IKKE å lage en VÅROFFERTE

men satser på noe interessant **lengre frem.**

*

I mellomtiden tilbyr vi **en oppsetning av utsøkte vakre merker** fra de områder vi i årenes løp har spesialisert oss på — nemlig **de nordiske land.**

*

VI HAR

i det **nærmeste alt** De kan tenke fra disse områdene med f. eks. av **Sverige: utsøkt vakre skillingmerker. Det er hundrevis av dem.** Ikke bare 4 skilling.

*

De skulle forresten se **våre brev.** Vi er ikke altfor begeistret for å by dem frem ettersom de stiger fortere enn man aner. **Norge, Danmark, Island, Finland:** Vi kan tilfredsstillende de aller fleste av deres ønsker. Her finnes et virkelig fornemt lager av stor verdi.

*

Men vi **kjøper** meget gjerne og da særskilt **den gode kvalitet** som vi i årenes løp har talt så varmt for.

*

Selg til Frimärkshuset til **høyeste priser.** Selg nå når etterspørselen er størst. Som alltid når det gjelder FH **mot kontant betaling** og **med full diskresjon.**

*

Alle bør benytte seg av muligheten til kontakt med bransjens usammenlignbart største foretagende.

FRIMÄRKSHUSET AB

Mäster Samuelsgatan 3, Stocholm C.

By- og bygdenytt.

ARBEIDERNES FILATELISTKLUBB

Årsmøte 20. februar. Formannen Gunnar Carlsen ble valgt til dirigent. Etter at styrets beretning ved sekretæren var godkjent, og kasserer hadde fått decharge for klubbens regnskap, kunne bytteleder G. A. Karlsen opplyse at vårt forsøk a la Bergen var meget vellykket, og at han hadde den glede å overrekke kasserer kr. 150,— som resultat. Sekretæren opplyste deretter på styrets vegne at klubben har invitert 2 medlemmer fra henholdsvis Høyfoss og Gjøvik til å delta i vår vårutstilling, — og håper derved at dette vil bane vei for et mere intimt samarbeid mellom forbundets klubber. Så kunne formannen feste klubbnaåla i jakkeoppslaget til medl. med henholdsvis 15 og 10 års medlemskap:

Oskar Eliassen, Walter Kinander, Egil Langby og Asbj. Ruud for 15 år, og Oddvar Helver for 10 års medlemskap.

Til slutt ga valgene følgende styre: formann *Leif Ullern*, v.formann *Gunnar Carlsen*, kasserer *Gunnar Høgdahl*, sekretær *Walter Lund*.

BERGENS FILATELIST-KLUBB

Medlemsmøte 6. mars under ledelse av formannen Ragnar Olsen.

Det møtte 27 medlemmer til sesongens første hovedmøte. Førstefullmektig Magnus Andersen holdt foredrag om New Zealand under tittelen «Vakre New Zealand og dets frimerker». Han demonstrerte samtidig sin samling herfra. Til slutt opplyste formannen at man nå ville holde korte kåserier på de ordinære klubbmøtene.

Møte den 9. april under ledelse av formannen. F. C. Svendsen. 30 medlemmer til stede. Formannen opplyste at styret hadde oppnevnt F. C. Svendsen til auksjonarius på møtet den 16. april, og at det var nedsatt en arrangementskomité som besto av F. C. Svendsen, Borge og Langmyhr med tiltrædelse av formannen. Aftenens foredragsholder var F. C. Svendsen som fortalte om og demonstrerte sin store Frankrikesamling.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB

Møte nr. 372 9. mars under ledelse av formannen Erling Langerud. Formannen nevnte at Mandt hadde en del eksemplarer av juniorenes avis og oppfordret medlemmene til ved kjøp å støtte juniorlaget. Formannen opplyste videre at aprilmøtet var ment som et propagandamøte og at dette ville bli avertert i avisene, og han oppfordret medlemmene til å melde seg for kåserier og fremvisning av samlinger.

Aftenens foredragsholder, ingeniør Haakon Hellner, fikk så ordet. Denne gang var det Chile han ville fortelle om, og vise sin samling fra dette land. Han har jo reist meget i Sør-Amerika og også besøkt Chile.

28 medlemmer og 2 gjester overvar møtet.

HÅLOGALAND FILATELISTKLUBB

holdt sitt årsmøte 28 februar; 11 medlemmer var til stede og møtet ble ledet av formannen, Chr. Høyersten, Borkenes.

Årsberetning og regnskap ble godkjent etter korte bemerkninger. Klubbens økonomi må sies å være god. Valgene ga dette resultat: formann *Arne Bergan*, Harstad, nestformann *Halvdan D. Johansen*, Borkenes, styremedlemmer *Halgeir*

Normann, Sigurd Mikkelsen og *Jarle Gudmundsen* alle Harstad. Kasserer og omsetningsleder *Kristian Dreiem*, Harstad.

Det nyalgte styre har lagt frem sin møteplan for resten av vårsesongen: 20. mars: «Hollands frimerker forteller» med film om landets merker, 17. april: «Trykkmetoder i frimerkefremstillingen» 8/5: «De franske merker».

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB.

Klubbens 31. ordinære generalforsamling ble holdt 18. februar. 27 medlemmer var møtt frem, derav 4 uten stemmerett.

Årsberetning, regnskap og styrets budsjettforslag ble godkjent uten bemerkninger. Overskuddet ble overført i ny regning. Valgene ga følgende resultater: Formann *Johnny E. Pedersen*, Grågåsv. 14, Vågsbygd (gjenv.), viseformann *Erling Knutsen*, 1 sekretær *Kjell W. Rinholm*, kasserer *Ragnv. Frøysaa*, varamenn *Arne J. Hansen* og *Einar Simonsen*. Gjensittende i styret er 2. sekret. Eivind Wirsching. Som klubbens salgsleder fungerer Helge Hornnes, Postkontoret, Et 5 kr. V ubrukt ble loddet ut blant de medlemmer som hadde betalt kontingenten. Merket ble vunnet av K. Fallang.

Møte nr. 545 ble deretter åpnet av formannen. Ingolf Nilsen hadde vært hos Karl Fallang med blomster fra klubben. Fallang sendte sin hjerteligste takk for oppmerksomheten. Det ble så servert kaffe og deilige rundstykker for de som ønsket det, og praten gikk livlig blant de tilstedeværende.

Møte nr. 546 den 3. mars under ledelse av formannen. Det var 26 medlemmer til stede. Arne Olsen ble innvalgt som nytt medlem.

En auksjon ved Ingolf Nilsen innbrakte kr. 34,—. Det ble vist en meget interessant film «Operation Viking» utlånt fra SAS samt en liten film fra klubbens sommertur til Anton Nilsens hytte.

Møte nr. 547 under ledelse av formannen. Det var 22 medlemmer til stede. Av post var det kommet melding fra det østeriske postvesen om 15 nye frimerker. Tidsskriftene ble referert av Erling Knudsen. Storauksjonen ved Eivind Wirsching innbrakte kr. 331,— En del objekter ble solgt, men budene falt tregt.

Etter auksjonen sirkulerte bytteledernes hefter til møtet sluttet ved 21.30 time.

MOSS FILATELISTKLUBB.

Møte nr. 322 den 10. februar 15 medlemmer til stede. Formannen ledet møtet og ønsket særlig kveldens gjest og foredragsholder, byens postmester, Arne Blikra, velkommen. Formannen refererte brev, bl. a. fra den danske vennskapsklubb, som hadde sendt sitt imponerende arbeidsprogram samt en dansk spesialkatalog som takk for en tilsendt Norgeskatalog.

Postmester Blikra kasererte over emnet «Posten skal fram». Han ga en historisk fremstilling av postverkets virksomhet og de problemer det har hatt å stri med gjennom tidene. Kåsøren nevnte i forbindelse med de tre organiserte postrutene fra 1647 at den posten som skulle til København fra Sørlandet og Vestlandet, gikk over Moss. Etter kåseriet svarte postmester Blikra beredvillig på alle spørsmål fra de tilstedeværende. Kveldens konkurranse ble vunnet av Marvik.

Møte nr. 323 den 9. mars. Til stede var 19 medlemmer og en gjest fra Australia. Formannen

refererte innkomne brev og trykksaker, bl. a. Drammensklubbens medlemsblad «Budstikka». Stark redegjorde for stillingen når det gjelder klubbens samling av frimerker med stempelet Moss. Det er nå kommet inn 185 hovednummer, en økning på 80 fra forrige møte. Dette er fra bare 6 givere, og Stark mente det er gjort for lite blest omkring tiltaket. Formannen foreslo innkjøp av adresseboken «Interphila 1964». Ellers gjorde formannen oppmerksom på to nye motivkataloger, en for dyr og en for blomster. Formannen meddelte at han har overlatt Stark klubbens matrise til trykking av albumark, og Stark påtok seg å undersøke betingelsene for slik trykking. Stark redegjorde for arkivets samlinger og mottok fra formannen årg. 1947—49 av NFT (innbundet). Sekretæren ga en del utfyllende opplysninger om kjøp av eldre årganger av tidsskriftet. Det ble deretter tatt opp en fortegnelse over dem som ønsket å kjøpe kilovare fra Moss postkontor.

Frøysen fortalte om svartebøker og hekseprosesser i Mossedistriktet for 300 år siden og om tradisjon som fremdeles lever. Kåseriet var illustrert med lydbåndopptak. Kveldens konkurranse ble vunnet av E. Andersen etter loddtrekning.

NOTODDEN FILATELISTKLUBB

holdt sitt ordinære årsmøte den 13. februar under ledelse av formannen, Olaf Thvedt. Møte nr. 244. Av årsberetningen fremgikk at det i 1963 var holdt 14 medlemsmøter og med en noe stigende fremmøteprosent. Ett medlem er sluttet og som nytt medlem er opptatt materialforvalter Ingar Halvorsen. Foruten kataloger er det i årets løp anskaffet en «Lumogen»-lampe og omsider mottok også klubben den lenge ventede «Håndbok over Norges Frimerker», som medlemmene har studert med stor interesse. Noen bedre forbindelse mellom klubber og forbund — som man hadde håpet på etter landsmøtet på Geilo — har ikke vært å spore. Heldigvis har vi NFT, som blir satt stor pris på.

Følgende styre ble valgt for 1964: *Olaf Thvedt*, formann, *Jan Augustsen*, varaformann, *Ragnar Andersen*, kasserer, *Einar Waaden*, kasserer og *Øystein Dragland*, Osc. Nissensgt. 4, bytteleder.

Etter møtet var medlemmene fru og herr Draglands gjester til en utmerket middag — en middag med familien Draglands Nordlandske bakgrunn selvsagt besto av herlig torsk med tilbehør.

OSLO FILATELISTKLUBB.

Møte nr. 1540 den 9. mars under ledelse av formannen Anders Evensen. Til stede var 81 medlemmer og 1 gjest. Siden siste møte var Frode Carleif og Rolf Andersen gått bort, og formannen lyste fred over deres minne.

Generalforsamling. På vegne av rådet foreslo Dan Thune-Larsen Per Gellein som dirigent, og denne ble valgt. Styrets årsberetning ble lest av formannen, og beretningen ble godkjent uten kommentar. Deretter refererte formannen regnskapet, revisors beretning og rådets uttalelse. Styret ble etter en del kommentar meddelt ansvarsfrihet for regnskapet. Formannen refererte forslag til overskuddets anvendelse og rådets bemerkninger og budsjettforslag for 1964 og rådets bemerkninger, og dette forslag ble likeledes vedtatt enstemmig. Man gikk så over til valg, og valgkomiteen hadde foreslått gjenvalg av for-

mannen, Anders Evensen, og Anders Evensen ble gjenvalgt. Det skulle videre velges 3 styremedlemmer Ved det skriftlige stemmevalg fikk Francke 59 og de andre 58 stemmer hver. *Francke* var dermed valgt for 2 år, og ved loddtrekning ble det bestemt at *Wibe Due* var valgt for 2 år og *Gunnar Steen* for 1 år. Varamenn ble *Rebolledo* 55 stemmer, *Hansson*, 54, *Størmer* 52 og *Kroghen* 44.

O. Chr. Ildal ble gjenvalgt som revisor og med samme honorar. Videre skulle 3 medlemmer av Andersen—Detloff-medaljenes komité velges og Arnstein Berntsen, Stian Sannes og Per Widerøe ble valgt med Leiv A. Brecke og Tor Holtan som varamenn. Etter valg til ordenskollegiet ble generalforsamlingen hevet og dirigenten føyet en takk til formannen og styret.

Formannen takket dirigenten for vel utført verv og personlig tillit og håpet at OFK ville få et trivelig år. Formannen takket dessuten de uttrådte medlemmer av styret, nemlig Kjøholdt, Hvistendahl og Widerøe. Særlig ville han fremheve Widerøes innsats. Forsamlingen sluttet seg til denne honnør ved å reise seg. Axel Holst rettet ellers en takk til medlemmene for rask innbetaling av kontingenten.

Møte nr. 1541 den 16. mars under ledelse av viseformannen, Sven Chr. Francke. Til stede var 75 medlemmer og 1 gjest.

Sekretæren refererte et bytteønske og dessuten en artikkel i det danske tidsskrift «Den Unge Frimærkesamlers Blad», nr. 1 for 1964, som omhandlet fluoriserende merker og de problemer disse utgaver volder.

I den senere tid har det vært tendens til at våre medlemsmøter har begynt litt sent, og styret har derfor besluttet at møtene heretter skal ta til kl. 19.45, og dette ble meddelt. Videre ble det rettet en oppfordring til medlemmene om å kåsere på møtene, gjerne om temaet «Blad fra min samling».

På første møte etter generalforsamlingen skal tilsyns mannen for Junioravdelingen velges, og styret hadde foreslått Arne Thune-Larsen med Omar Eliassen som varamann, og disse ble valgt.

Videre ble styrets forslag om finanskomité vedtatt. Komiteen får følgende medlemmer: *Arnstein Berntsen*, *Sven Chr. Francke*, *Leiv A. Brecke*, *Bjarne Grøntvedt* samt O. F.K.s formann.

I forbindelse med vårkonkurransen ble det meddelt at innleveringsfristen var utskutt noen få dager, slik at de som ikke var helt ferdige med sine samlinger kunne få sendt disse inn.

Aftenens hovedpost var et kåseri av Fredrik Kobro om «Møte med egyptiske guder».

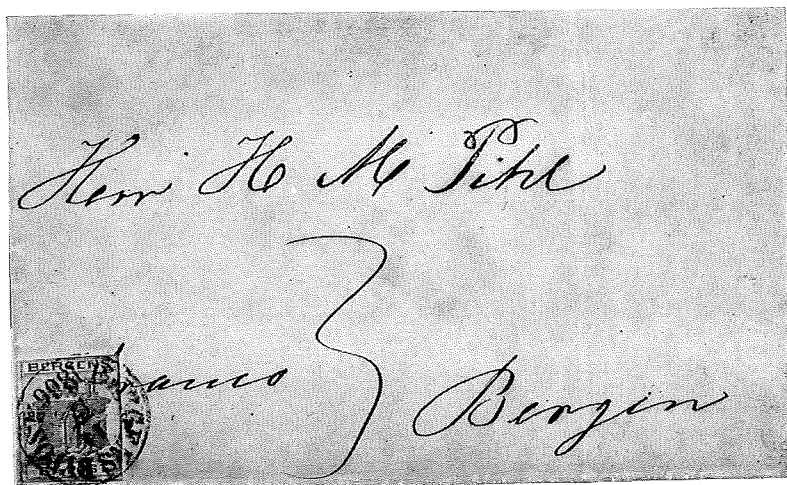
OSLO FILATELISTKLUBBS JUNIORKLUBB

Premieutdeling for Arskonkurransen 1963 ble foretatt på møtet 12. februar. I gruppe I (over 15 år) vant Arne Hansteen, med en samling Norge ustemplet 4-blokker av Jubiléumsmerker og velgjørenhetsmerker, 1945—1960. — Videre rekkefølge ble: 2. Gert Malt, 3. Henning Qvale, 4. Jahn Sigurd Collett Müller.

I gruppe II (under 15 år) vant Tore Kristian Kvien, med sin samling «Europa-merker». 2. premie: Christen Ræstad, 3. premie, Fredrik Evjen, 4. premie Kjetil David-Andersen, 5. premie Jarle Rosseland.

Redaksjonen avsluttet 12. april.

NORGES BYPOSTER og annen norsk lokalpost

«BYPOSTKATALOGEN» av siv. ing. Carl A. Pihl koster kr. 10,— portofritt. Artikkelserien fra N.F.T. er ajourført og særtrykket er dessuten forsynt med 7 helsides gjengivelser av sjeldne Bypost-brev. Begrenset opplag. Bestillinger sendes N.F.T.'s forretningsfører o.r.sakfører *Leiv A. Brecke*, Torggt. 1, Oslo.

FRIMERKER KØBES!

Vi søger til stadighed store velplejede samlinger fra ALLE lande.

Mindre samlinger, udvalgshefter, indstiksbøger etc. med godt indhold.

Fine enkeltmærker og sæt af god kvalitet.

Handlerlagre, pakkesamstillinger (lagte eller ulagte), dubletpartier etc.

VI AFREGNER GODE PRISER OG ALLTID KONTANT.

Indsend hvad De ønsker at sælge pr. anbefalet post eller specifikation, og vort tilbud foreligger omgående.

FRIMÆRKEFORRETNINGEN
Bagerstræde 8, København V. Danmark

Månedsblad for Frimerkesamlere. 25 årgang.

POPULÆR FILATELI bringer komplett illustrert nyhetstjeneste over alle europeiske og oversjøiske frimerker med angivelse av prisene på nyhetene.

POPULÆR FILATELI hadde i 1963 avbildninger av 2.672 (to tusen seks hundrede syttito) nye frimerketyper.

POPULÆR FILATELI bringer tillegg, prisrettelser og endringer til AFA-katalogene.

Prøvenummer gratis mot porto.

Årsabonnement danske kr. 12,00.

POPULÆR FILATELI

Bruunsgade 33, Aarhus

Postgiro København 17 935

Herr Eigil Andreassen,
Houensgt.
S k i e n .

Adresseforandring meldes til

NFT's forretningsfører
Boks 875,
OSLO

BOKTRYKK
DYPTRYKK
OFFSETTRYKK
BOKBINDERI
KARTONASJEFABRIKK
KONVOLUTTFABRIKK
PAPIRFABRIKK
PAPIR OG KONTORSAKER
EN GROS
FORLAGSVIRKSOMHET

EMIL MOESTUE A/S

Utsalg- og trykksak-kontor

SKIPPERGAT. 38 – 40, OSLO

Sentralbord 42 68 70

ENELEVERANDØR AV FRIMERKER TIL DET NORSKE POSTVERK

PRIS KR. 2.—